

Julia Kapornjai

VRT U SOBI

Ovih dana rano se smrkava i rado
čitam pesme Ota Horvata
Neke od njih bave se mimezom
mimezisa
kako primećuje Slobodan Tišma
i kroz epohe lako
stižem u Firencu pred dela
starih majstora slikarstva
Botičelija, Leonarda, Brojgela
Neke su napisane prema fotografijama
Andrea Kertesa ili Džoela Mejerovica
kao što putujemo
u vreme siromaštva ili
svetskih pandemija,
a neke su samo životopis književnog apatrida

Uđem u bezličnu ali
toplu sobu i u njoj vidim pesnika
kako uređuje svoj vrt
reči koje će možda dosegnuti
do nepoznatog čitaoca
U ovoj slici u toj sobi
završava se naš susret

ŽIVOTNI PRIORITETI

O rezistenciji
na lekove
učim od mačaka
knjige za to
nisu potrebne

Teške pesme više
ne želim da pišem
i poentiranje
u poslednjem stihu
nervira me

Pravim red tako
što ih čistim rukama
vraćam na police

Organizovanost je
osnovna premisa
uspešnog života

Samo ponekad
puka teskoba nagoni
da kroz mrak nasumice
napipam knjigu
i zabodem u srce
kao adrenalinsku iglu

O EUTANAZIRANOSTI

Prespavati život ili
umreti pre buđenja:
bolja ideja je
o nastavku sna

milija od gledanja
ostarelih ruku
na tastaturi

oslušivanja
tuđih glasova
dok nerazgovetno
pričaju među sobom

narušena samo
tihim lepetom krila
kanarinca
kog nema ko da nahrani

OČENAŠ

O Bože, kažem mu grubim tonom
jer shvatim da ću možda
zakasniti
Namah rešim da kao Simon Vejl
kad ga je prevela na starogrčki
ponavljam Očenaš na srpskom
u znak dobre volje a i pokajanja

Ponavljam jednolične reči
u sebi
i tad ugledam par pesnika
na klupi
prepoznaju me radosno a ja
samo im mahnem i
oče naš, bude mi krivo
što se u žurbi ne zaustavim
odmah
već tek na prvom semaforu

PLAČ

Katarzično je plakati
između svoja četiri zida
zbog smrti
lika iz knjige

proliti virtuelnu suzu
zbog života
slomljenog bolešću
čini se još lakšim
i društveno odgovornim

postavlja se realna potreba
za strukturom koja
olakšava puteve suzama
da teku neometano

da se kotrljaju
slobodno kao lavina ili odron

kao klikeri dečaka
koji se igraju
u podnožju